

paa Jurisdictionerne kunde omordnes, overfaae, at det Hele jo er noget reent Midlertidigt. Vi ere jo netop i Udvalget gaaede ud fra, at vi rimeligviis om nogle faa Aar vilde faae en Omordning af Underretskredsene, og at vi derfor ikke nu skulle gjøre større Forandringer end høist nødvendigt for at faae Sagerne til at gikbe, til den Tid kommer. Det vil nemlig ikke alene være en Ulempe for Beboerne at lægges ind under en anden Jurisdiction, hvorunder de maastee kun blive nogle faa Aar, men det vil ogsaa være forbundet med Besøining, naar alle Pantebøger først nu og saa siden maastee igjen skulle omskrives. Det er derfor, vi have meent, at det var ønskeligt nu for Tiden at indskrænke sig til det, der var det Simpleste, det Nødvendigste i denne Mellemtilstand. Men her maa det jo igjen bemærkes, at denne Mellemtilstand deles i to Tidsrum af en noget forskjellig Beskaffenhed. Der er et Tidsrum indtil 1ste April 1867, hvori de 8 Landsfogne have slesvigsk Lovgivning, og der kommer derpaa et andet efter 1ste April 1867, hvor Lovgivningen vil blive i alt væsentligt kongerigsk, og det forekom mig, at de ærede Herrer overfaae, at dette gjør en væsentlig Forskjel. Derved vil det naturligviis blive langt lettere for den Mand, der til den Tid maatte fungere som Byfoged i Kolbing, tillige at være Herredsfoged i disse Sogne, og inden 1ste April 1867, saalange der altsaa findes to forskjellige Lovgivelser i de forskjellige Jurisdictioner, vil der, saaledes som Sagen vil stille sig praktisk, vistnok, hvad enten de Herrers Forslag antages eller ikke, neppe stee nogen Forandring med Hensyn til Jurisdictionen i disse 8 Sogne. Efter al Rimelighed vil dette Aar gaae hen paa samme Maade, som det hidtil er gaaet, den nemlig, at de midlertidig bestyres af en enkelt Mand; men først naar den samme Lovgivning er traadt i Kraft paa begge Steder, bliver Spørgsmaalet, om man kan foretage denne Henlægning af disse 8 Sogne til Kolbing By. Kan der nu maastee være forskjellige Grunde tilstede, personlige Forhold eller Sigt, hvad jeg ikke kjender saa usie,

hvorefter Vanffeligheder kunne opstaae, saa er det jo Noget, som Udvalget ogsaa har forudsæet; det har ikke paalagt Ministeren, at han skal gjøre det, inden han finder, at det kan stee; Omordningen skal vel finde Sted ved Vacance, men Udvalget har ikke paalagt Ministeren at gjøre det forinden. Det er altsaa overladt til ham, om han kan gjøre det inden den Tid eller ikke. Jeg troer, at det, at give ham en saadan Naadighed, er den simpleste og naturligste Udvei, og naar den høitæredede Minister erklærer, at han kan gaae ind derpaa, saa kan jeg ikke see, at der fra Thingets Side kan være nogen Betænkelighed derved; tvertimod, man maa vist fra Thingets Side ansee den for ønskelig, navnlig med Hensyn til den finantzielle Ordning. Med Hensyn til de andre Forhold, som ere omhandlede i dette Forslag, tillod jeg mig ved 1ste Behandling at ønske nogle nærmere Oplysninger om den Sudslydelse, det vilde have paa Ribe Amts Forhold, naar nogle af disse Sogne bleve henlagte under Veile Amt. Jeg maa takke Ministeren, fordi han idag har givet disse Oplysninger, hvoraf det erfares, at Ribe Amt saavel med Hensyn til Sandflugtsom til Veibyde vil blive vanffeligt stillet. Den høitæredede Minister har imidlertid udtalt, at han i den Henseende vil komme Ribe Amt imøde paa billig Maade, og det haaber jeg ganske vist vil finde Thingets Bifald. Naar saadanne Hensyn tages til Ribe Amt, kan der vistnok ikke være Noget iveien for, at man fremmer den Ordning af Forholdene, som i og for sig er den naturligste og stemmer overeens med Beboernes Ønske om, at den Deel af Amtet, som nu strækker sig ind i Veile Amt lige til Kolbing, bliver henlagt til dette Amt; men det er en Selvfølge, at en saadan Henlægning ikke bør foregaae, uden at der samtidigt dermed finder en forandret Jurisdictionssinddeling Sted, og det er Grunden, hvorfor man ikke fra Udvalgets Side har meent at kunne fastholde Regjerings Forslag med Hensyn til dette Punkt. Hvad den forandrede Jurisdictionssinddeling angaaer, nemlig Oprettelsen af en ny Jurisdic-